

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Continuatio II. Romæ Sanctæ

Fabri, Augustinus

Augustæ Vind., Anno M.D.CC.XXX.

No. LXXXIV. Antonius Bancherius Pistoriensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72647)

*Antonius, Banquieri, Pistoriensis, Alme Urbis Gubernator Vice-
Camerarius, S. R. E. Diaconus Cardinalis creatus à SS.™ DN
BENEDICTO PAPA XIII. in Consistorio secreto die 9. De-
cembris 1726, et publicatus in altero Consistorio secreto habi-
to post semipublicum die 30. Aprilis 1728.*

84.

Cum Gratia et Priv. Sac. Caes. Max.

Joh. Christoph. Kölb. excuderunt.

John Baptist...
...
...
...
...

No. LXXXIV.

ANTONIUS BANCHERIUS PISTORIENSIS.

Antonius Bancherius tit. S. Nicolæ S. R. E. Diaconus Cardinalis, Affessor Congregationum del Concilio, & propagandæ fidei &c. Illustribus natus Parentibus Pistoriæ in Hetruria ad amnem Stellæ nuncupatum, sitæ Urbis, celebrisque ex interitione ibidem Catelinæ Romanæ Nobilitatis, & nominis opprobrium ob Romæ, Orbis Dnminatrici incendio conflagrandæ minitantis interitum, ut suam luridissimam inopiam rapinis vel hac infami occasione ditare posset, ad dictum flumen Stellam, lacum inflammatæ stygis invenit. Adeo innocentes Stellæ iniquitatem exorbitantem oderunt hominum, ut quasi in aquas conversæ, eos submergere didicerint. Erubuere nimirum Urbis origine adeo nobilis antiquissima moenia exuto omni humanitate monstro hospitalitatem vel unius noctis silentio concedere, quæ parens futura fuerit tot nobilissimarum familiarum, quas inter floret illustrissima Domus, Rospiliosæ, undè ortum habuit Clemens IX. & vitæ integritate, & sapientiâ gubernandæ Ecclesiæ Romanæ, laudabilissimus per orbem Pontifex 1667. in S. Petrum consecratus. plura de hoc vide N. 18. fol. 45. Arcæ consanguinitatis vinculo illustrissimæ Rospiliosæ junctus est Antonius Bancherius, quem quidem fortuna videre maluit naturæ donis, quàm suis abundare. Adolescentens liberalibus artibus, nobilibusque exercitamentis addiscendis admovetur. Erat illi ingenium subtile ac perspicax: scientias sublimiores vix visas, menti impressas tenebat: in limine statim doctæ Palladis profundissimos scientiarum effodit thesauros, nobilissima tamen modestia & animi pietate temperatos, quibus facem præferentibus, ad summa quæque sapientiæ culmina facili ascensu pertigit. Hujusmodi jactis validissimis fundamentis, forensi praxi, & Curia Romanæ frequentia applicatus, brevi ad talem experientiam Pontificalium Decretorum legumque civilium usum pervenit, ut prompto calamo, oréque prompto sacra Themedis mentem in rebus decisu difficillimis explicaret: Mnemosynon ejus dixisses Archivium, ac repertorium, in quo actus antiquissimarum forensium causarum recenter quasi descriptos facili negotio legeres. Hinc præsens ac velox in dandis optimis consilijs, & omni rerò memoria gestarum conscius rerum, specimina dedit omnium exquisitæ experientia parèmq; ad maximè ardua applicatis negotia. Respexit Clemens XII. ad eximias tantu Viri naturæ, animique dotes, & vestitum Abbatiali habitu Referendum utriusque Signaturæ eum denominavit, quod munus Antonius Bancherius, uti erat institutione discretus, industrius, probus ac eruditus, summa cum fama sustinuit, splendorem interim debilioris fortunæ, supplente splendidissima Rospiliosorum familia, quæ attenta sui in Antonio Bancherio sanguinis gloriâ, nullis pepercit expensis, aut sumptibus pro il-

Ppp

lius

lius præclara indole meritis in dies crescente, magis in orbis Urbe conspicua reddenda. Certè derident fortunæ malignantis invidiam, ubi animi ac naturæ dotes, cunctis fortunæ bonis longè potentiores, nobilitatem ex nobilitate commendant. Pistoria assueta magnis, non parit, nisi sibi pares, & ad altissima quæque munia obeunda præstantissimos Viros. Testes sunt ex illa tot præclari ad Purpuram non forte, sed meritis nati, ad mitras evecti Dynastæ, & tandem Triregnalis Clemens IX. Pistoriæ Urbis immortalis gloria, & illustrissimæ familiæ Rospilioæ antonomasticum decus, cujus gloriosa merita identidem in recenti Romanæ Ecclesiæ, quam duos annos, & quinque fermè menses laudabilissimè rexit, memoria conservata repetuntur, ita, ut Summana Sedes sibi summo ducat honori, si in grati animi tesseram quemquam ex Rospiliofa Domo oriundum nanciscatur occasionem suis gratiarum thesauris ditandi. Qua contemplatione piè motus Innocentius XII. Antonium Bancherium Avenionem Vice-Legatum destinabat: hujus in muneris administratione inclaruit summa Viri prudentia, indefessa solertia, intenti in omnes occasiones, ne sacra Sedis jura læderentur. Obstupuère Galli clarissimi viri in conficiendis rebus publicis dexteritatem, tractabilem in omnem partem indolem, & in eorum mores, & amores facilè translaticium ingenium deprædicabant, quo Romani Pontificis pariter atque Gallorum Regis commoda, æqua trutina pensata, tranquillo utrinque foedere subsisterent. Clemens XI. Antonij Bancherii strenuos remuneraturus labores Avenione Romam avocavit, & paulò post Secretarium Congregationis de propaganda fide eum denominavit. Sciebat sanè summus Pontifex, cui, & quanto Viro simile imponat grave munus, videlicet, tali, qui arduum aliquod negotium aggredi visus non est, nisi ex virtutis, ac Religionis promovendæ proposito priùs cum Deo ex consulto ageret: unde non mirum, si honores habuit, sibi obsequentes, & pedissequos. Post breve temporis intervallum ab eodem Pontifice honorificentiori officio decorabatur Assessor S. Officij denominatus. Verùm qui vasto suo ingenio integra Regna circumscribit, totius Ecclesiastici status Secretarius della consulta post aliquot annorum lapsum meritò instituebatur: quo insigni munere usque ad moderni felicissimè regnantis summi Pontificis BENE-DICTI XIII. egregiè functus, ab eodem Governator Romæ præficitur, rententa prærogativâ S. Officij. Ex ipsius suæ Sanctitatis sacerrimis manibus Virgam Prætoriam accepit addita expressa admonitione, attenderet in sibi importantissima commissa administratione Civium Romanorum, ut sinè personarum acceptione, aut respectu ad carnem & sanguinem, justè judicaret, causas decideret juxta legis formam, & agenda in timore Domini sapienter conficeret. Gratulabatur sibi universa Roma de dato sibi coeli favore, prudentissimo Antonio Bancherio in Governatorem, quem cuncti ob eximiam rerum experientiam, & difficillimas expeditiones ad optatum finem, & Orthodoxæ Reipublicæ utilitatem perductas, promptum consilij excelsi animi, admirandæ eruditionis, profundissimi ingenii, summæ in proferendis sententiis gravitatis, ac incorrupti in omnibus dictis, & gestis candoris fidelissimum Romanæ Curiaæ Ministrum deprædicant. Qua vero solertia suæ curæ, & dexterrimæ prudentiæ hanc commissam provinciam administrârit, vel ex hoc luculenter liquet, quòd nemo Civium fuerit, qui non suave jugum mitissimi ejus regiminis perpetuum portare optaverit: solis conqueri auditis eximiis virtutibus, quæ humeros sui integerrimi hospitoris Cardinalitia Purpura cohonestandos cupiebant, quas tamen Sua Sanctitas sui voti compotes reddidit sacro silentiò, omni clamore valentiori, impositò, dum in Consistorio secreto, Antonio Bancherio, os obseravit, & mox iterum reseravit, ornatòque digito annulò eum Cardinalem creavit, sub tit. S. Nicolæ in carcere; titulus iste est Diaconia, immemorabilis consuetudinis in Ecclesia Romana, in qua Cardinales erant Parochi cum suprema potestate Episcopali. Mandavit autem Sua Sanctitas in actu creationis Bancherij ad Purpuram, ut habitis prioribus officiis, ut ante, interesset, adeò nempè maximi hujus viri prudentia apud suam Sanctitatem in æstimatione est, ut ea in summis emerisur occurrentiis plerumque uti velit. Congratulante sibi toto Purpuratorum Patrum

Patrum Collegio de aucta per talem Virum splendoris gloria, & univerſa Roma in gratulatoria vota liqueſcens inſolita geſtientis animi ſigna edidit inter ter mille accenſos feſtos ignes. Igitur meritiffimus Purpuræ recens Dynaſta, quàm à Sua Sanctitate acceperat, Prætoriam Virgam ſacratſis denuò manibus conſignavit, tranſlatam dein in Joannem Baptiſtam Spinola. Vacantia per mortem Domini Lucinij Lucenſis beneficia valdè pingua Sanctiſſimus Pater Antonio Bancherio Neo-Purpurato contulit. Dicunt, fuiſſe huic Eminentiffimo Dynaſtæ jam ante plurimos annos à celebri quodam Aſtologo vaticinatum, quòd rubeo Galero eſſet potiturus. Enimverò Gentilitia Inſignia non vacant vaticinij myſterio; nam repræſentant Aquilam unicipitem coronatam, ſubtus Aquilam ſex colles unus ſuper alium poſitus conſpiciuntur, duobus inde enatis floribus. Item mare quoddam in parma videre eſt cum quatuor quadratis lapidibus. Aquila volatilium Rex in arduis ponit nidum ſuum, in petris manet, & in præruptis ſilicibus commoratur, atque inacceſſis rupibus. Jobi hæc verba ſunt c. 39. ſed vix non ad litteram clara indigitant vaticinia Eminentiffimi Cardinalis Bancherij. Aquila eſt acutiſſimi intellectus cornata virtutum ac ſapientiæ meritis, nidum ſuum poſuit in Petris, inquietum licet ob graviffima quæque expedienda, nunquam tamen vel latum unguem à Petra Romana diſſenſit, ſecurus ibi commemoratur, quia nec portæ infernales eam poterunt commovere, ſed nec ulla Hæreticorum jacta contra inacceſſos Eccleſiæ rupes tam altè tela volant; Item Antonius Bancherius intrepidè exemplo Petri incedit ſuper aquas ſalſi tentationum maris, quid ergo ſupereſt, ut ſit Petrus? conjunge quatuor illos, quos in parma Gentilitia contemplaris, lapides, & habebis ſeptem colles, quibus Romana Sedes inædificata eſt. Spem fovent duo virentes in collibus flores, denique nec votis deſunt merita, nec meritis vota, Superi auctis illis, iſta dabunt.

